

Polgármesteri eseménynapló

Április 25-én Tokod Nagyközség Önkormányzatának rendes testületi ülésén vettem részt, ahol 11 napirendet tárgyalt településünk képviselő-testülete.

Április 28. Dorogra voltam hivatalos a Dorogi Többcélú Kistérségi Társulási tanács ülésére, ahol elfogadásra került a kistérség 2021. évi költségvetésének zárszámadása, 2021. évi belső ellenőrzési jelentése, A Dorog és Térsége Szociális Alapellátó Szolgálat 2021. évi szakmai beszámolója, valamint a Központi Háziorvosi Ügyelet 2021. évi szakmai beszámolója. Továbbá tájékoztatást kaptunk a Homokvasút nyomvonal turisztikai fejlesztéséről, melybe reményeink szerint Ebszönybányát be fogjuk tudni csatolni. A régi homokvasút nyomvonalára terveznek kialakítani egy több funkciós nyomvonalat, melyet gyalogos kirándulásra, futásra, kerékpározásra, lovaglásra és havazás esetén akár sifutásra is lehetne használni. Tervezés alatt van a projekt, amint lesznek konkrétumok, tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot.

Április 30. Meghívást kaptam a 36. SÁRISÁPI NYÍLT BORVERSENY és a 9. SÁRISÁPI NYÍLT PÁLINKA- és PÁRLATVERSENY ünnepélyes eredményhirdetésére, ahol díjazhattam a legmagasabb pontszámot elérő tokodi bort és boraszt. Az önkormányzat különdíját az öt tokodi borász közül Szemes József nyerte el olaszrizling fehérborával, ezúton is gratulálunk neki.

Május 9. Bukovics László tervező Úrral, Matusek Anita a Dunamente és Térsége Turisztikai Egyesület képviselőjével, valamint a Dorogi Kerékpáros Egyesület elnökével, Farda Zsuzsával egyeztettem a homokvasút nyomvonalán kialakítandó fejlesztés kapcsán és annak lehetőségeiről, hogy miként tudnánk becsatolni Ebszönybányát a tervezett nyomvonalba.

Május 10. Sárdi Tamás Úrral a Dorogi Futókör képviselőjével egyeztettem az 5.0 Gete Trails elnevezésű éjszakai futóverseny kapcsán, hiszen a 21 kilométeres félmaratoni táv érintette községünket. 3 ellenőrző és egy frisstópont került kialakításra településünkön. Köszönöm a segítséget a Tokod Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnökének, Góra Gergő Úrnak, az Együtt Tokodért Egyesület tagjainak, név szerint Faragó Ferenckének, Süvegésné Ifjú Ildikónak, Nagy Károlynak, valamint Faragó Ferenc képviselőtársamnak.

Május 11. Nyergesújfalu Polgármesteri Hivatalában Faragó Ferenc képviselőtársammal tárgyaltunk a MÁV Zrt. infrastruktúra fejlesztési igazgatójával, Tulik Károly Úrral. A megbeszélés fő témája az Üvegyárban található vasútállomás peronjának fejlesztése, esetleges P+R parkolók kialakítása, valamint MÁV területek gondozásba vétele volt.

Május 12. Turisztikai pályázati projekt kapcsán egyeztettem a Dunamente és Térsége Turisztikai Egyesület elnökével, Székér Zoltán Úrral, ugyanis egy a pincevölgyben megvalósuló Ökoturisztikai Találkozópontra kialakítását szeretné önkormányzatunk megpályázni.

Május 18. Településünk adott otthont a Duna-Pilis-Gerecse Vidékfejlesztési Egyesület éves közgyűlésének és elnökségi ülésének.

Május 19. Csütörtökön, két év után ismét versenyezhettek az Esztergomi Járás területén tanuló diákok az Esztergomi Katasztrófavédelmi Kirendeltség szervezésében megtartott katasztrófavédelmi versenyen, mely megmérettetésnek a művelődési ház udvara adott otthont. A versenyző csapatoknak kilenc állomáson kellett bizonyítaniuk. A feladatok között szerepeltek például ügyességi, irányítási feladatok, baleset bejelentésének szimulációja és tűzvédelmi, de iparbiztonsági és polgári védelmi tesztfeladatok is próbára tették a diákokat.

Május 21. Két év kihagyás után, ismét összegyűltünk a Kockahegyen, hogy szalonnasütés közben élvezhessük az elénk táruló páratlan panorámát, illetve hogy újra fellobbanjon a Tokodiak és a térségben élő polgártársaink összetartozását jelképező tűz.

Május 25. A papírgyűjtésből befolyó támogatás átadásán vettem részt a Tokodi Mesevár Óvoda-Mini Bölcsőde épületében, ahol részt vettek a Kienle+Spiess Hungary Kft képviselői, valamint intézményünk vezetője. Köszönjük szépen a kezdeményezést a Kienle+Spiess Hungary Kft-nek, a Farkas-transz Kft-nek a partneriséget, a lakosságnak pedig a leadott papír hulladékot.

Május 26. A Dunamente és Térsége Turisztikai Egyesület közgyűlésén vettem részt, ahol elfogadásra került a 2021. évi beszámoló, illetve a jövőben tervezett projektekről egyeztetünk.

Bánhidi László - polgármester

Igazgatási szünet a Polgármesteri Hivatalban

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy a Polgármesteri Hivatal - Tokod Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének 33/2022. (II. 28.) önkormányzati határozat értelmében –

2022. július 18. napjától 2022. július 31. napjáig,
igazgatási szünet miatt zárva tart.

Ezen időszakban ügyfélfogadást nem tartunk.

Az igazgatási szünetet követő első ügyfélfogadási nap:
2022. augusztus 1. (hétfő)

Rendkívüli, azonnali intézkedést igénylő ügyekben a következő telefonszámokon állunk rendelkezésükre:

Anyakönyvi ügyekben a +36-30/572-24-66-os telefonszámon az alábbi időpontokban:

- 2022. július 18. (hétfő) 08⁰⁰-12⁰⁰
- 2022. július 20. (szerda) 08⁰⁰-12⁰⁰
- 2022. július 22. (péntek) 08⁰⁰-12⁰⁰

Egyéb – halaszthatatlan – ügyekben – 2022. július 25., 27. és július 29. napokon – a +36-30/572-30-90-es telefonszámon.

Megértésüket köszönjük!

Garaguly Tibor
jegyző

Tökmag-klub az üvegyári óvodában

Márciusban beindult a Tökmag-Klub a Mesevár Óvoda üvegyári épület tornatermében, ahol az 1-2 éves korosztály számára van lehetőség önfeledt együtt játszásra. Szeretettel várunk mindenkit eből a korosztályból minden kedden 10 órától 11:30-ig.

Érdeklődni lehet Tóthné Csombor Mónika védőnőnél a **06305722582**-es telefonszámon.

Tóthné Csombor Mónika

Megkezdődött az ebszönybányai játszótér létesítése

Az ebszönybányai tó partján a földmunkákkal megkezdődött a játszótér területének kialakítása. Folyamatban van a játszótéri szabványnak megfelelő eszközök beszerzése, melyeknek költsége meghaladja a hatmillió forintot. Reményeink szerint legkésőbb augusztusban már birtokba vehetik a legifjabb ebszönybányai lakók az újonnan kialakított közösségi teret.

Bánhidi László - polgármester

Tisztelt adózóink!

Az Önkormányzat bevételei az elmúlt időszakban nagymértékben csökkentek. A kifizetendő terheink, kiadásaink pedig mindközben nem csökkentek, inkább tovább növekedtek.

Tokod Nagyközség Önkormányzata szigorú, takarékos költségvetési gazdálkodást folytat. Ennek ellenére a 2022. évi költségvetés végrehajtása, a településen tervezett fejlesztések megvalósítása, nehézségekbe ütközhet.

A koronavírus-járvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges intézkedésekről szóló 639/2020. (XII.22.) kormányrendelet értelmében az iparüzési adó mértéke 1%-ra csökkent.

Az Önkormányzat iparüzési adó kintlévősége a negyedév végén 17.219.619,- forint volt.

Magánszemélyek tekintetében a kintlévőségek meghaladják a 2 millió forintot.

A faluközösség érdekében elengedhetetlen, hogy intézkedéseket tegyünk ezen tartozások rendezésére.

Nyomatékosan megkérem Önöket, hogy az Önkormányzati adótarozásaikat június 30.-ig rendezzék!

Ezen időpont után a tartozások behajtására megteszük a szükséges végrehajtási intézkedéseket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé.

Köszönöm együttműködésüket!

Garaguly Tibor
jegyző

Kitelepítettek emléknapja

Felvidéki testvértelepülésünkön, Csatán helyeztük el jegyző Úrral Tokod Nagyközség képviselőjében az emlékezés koszorúját, ugyanis a Felvidékről kitelepítettek emléknapját minden év április 12-én tartják. A kitelepítetteket szállító első vasúti szerelvény 1947. április 12-én indult el a Felvidékről, és 1949. június 5-ig több mint 76 ezer embert szállítottak át Magyarországra. Az emléknap tisztelgés a Csehszlovák Köztársaságból kizárt, Magyarországra telepített mintegy százezres magyarság" előtt, „akik az állampolgárságtól, közösségüktől, vagyonuktól megfosztva, szülőföldjükről elűzve kemény akarással ott-hont teremtetek maguknak”.

Bánhidi László - polgármester

Tokod Nagyközség Önkormányzatának hivatalos lapja.

Felelős szerkesztő: Bánhidi László

Szerkesztők: Faragó Ferenc, Takács Rita. Grafika: Bombicz Judit

Fényképek forrása: TKD Records

Elérhetőségek: Tel.: 0630-654-6936; 0633-468-673

E-mail: konyvtar@tokod.hu; Web: www.tokod.hu

A következő Kopogtató augusztusban jelenik meg.

Cikk beküldés határideje: 2022. július 27. szerda

Beszámoló képviselő-testületi ülésről

2022. április 25-i rendes ülés

- Elfogadásra került a 2021. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendelet
- Elfogadásra került a 2021. évi belső ellenőrzésről szóló jelentés
- Elfogadásra került a Polgármesteri Hivatal 2021. évi munkájáról szóló beszámoló
- Elfogadásra került a helyi adóhatóság 2021. évi munkájáról szóló beszámoló
- Intézményi gázenergia beszerzéséről döntöttünk
- Terület adásvételi kérelmek elbírálása történt az ülés keretében
- Elfogadásra került a családsegítő és gyermekjóléti szolgálat jelentése

2022. május 5-i rendkívüli ülés

- Temesvári utca szilárd burkolattal történő ellátása és csapadékvíz elvezetése megnevezésű projekt kivitelezés munkáira, illetve műszaki ellenőrzési feladatok elvégzésére történt meg a vállalkozó kiválasztása, illetőleg a beérkezett ajánlatok bírálata.
- Temesvári utca útépítés miatti közvilágítás felújítási munkáiról döntöttünk az ülés keretében
- Tokod 2021 MFP Óvodai játszóudvar és közterületi játszótér fejlesztése megnevezésű pályázati önerő és beszerzés jóváhagyásáról született döntés

2022. május 30-i rendes ülés

- Magyar Falu program keretében kiírt „Közösségszervezéshez kapcsolódó eszközbeszerzés és közösségszervező bértámogatása” megnevezésű pályázat keretében 3 db sátor beszerzéséről döntött a testület
- A Dorog és Térsége Szociális alapellátó szolgálat tokodi telephely épülete felújítása kapcsán a pályázati feltételeinek elfogadásáról döntöttünk
- Szociális célú tüzelőanyag vásárlásához kapcsolódó támogatás igényléséről döntöttünk
- A 2022/2023. tanév közétkeztetésére beérkezett pályázatok elbírálásáról született döntés, az önkormányzat a jövőben is a Bőséghatár Kft.-t bízza meg az ellátás biztosításával
- Rászoruló gyermekek intézményen kívüli szüneti étkeztetéséről döntöttünk, a vállalkozó tekintetében szintén a Bőséghatár Kft.-re esett a választás a legkedvezőbb ajánlati ár alapján
- Terület adásvételi kérelmek bírálata történt
- Tokod-Ebszönybánya Községi Ház értékesítési pályázatát tárgyalta a testület
- Tokod Nagyközségért Alapítvány alapító okiratának módosításáról döntött a képviselő-testület

Tokodi könyvbemutató Linn Mártonnal: Zúgjak harangok

A tokodi könyvtár adott otthont 2022. május 12-én Linn Márton verseskötete bemutatójához. Zúgjak harangok című kötet tulajdonképpen hazaért, hiszen a sokoldalú alkotó, Linn Márton Tokodon kezdte életét, majd nagyon

sok fordulattal tért vissza tatabányaiként az ismerős környezetbe. A rendezvényen Takács Rita könyvtáros köszöntötte a vendégeket, majd

Cserteg István beszélgetett a kötet alkotójával Linn Mártonnal és a felvidéki énekes, költő, pedagógus Földessy Lászlóval. Az egyórás programban a verseskötet bemutatása adta az apropót arra, hogy megismerhessék a vendégek a versek születésének titkait. Cserteg István kiemelt és felolvasott néhány verset, Földessy László pedig pánsíppal zenélt, megénekelte a bemutató vendégeit.

A beszélgetés jó hangulatát a történetek mesélése tette színessé. Linn Márton kalandos élete a szeretet keresése, és megélése mentén színes és izgalmas. Ennek tükré jelenik meg több témában a verseiben. A háború utáni szegénységről így vallott:

„Szüleim szegény családból származtak, ami előrevetítette sorsunkat. Családi okok miatt intézetbe vittek bennünket szanaszét az országban. 16 éves voltam, amikor hazakerültem és elkezdtem keresni testvéreimet. Sikerült megtalálni mindegyiket, de nem tudtam egyesíteni a családot”.

Linn Márton ennek ellenére gazdag életet épített fel, amelyben a szeretet, a minőségi élmények játszóka a szerepet. Verseiben szinte az egész Kárpát-medence települései megjelennek. Közösségi és családi élmények, bányász kultúra, barátok, szerelmek és az alkotói hitvallás helyet kapott, amelyben az igazság kapja a főszerepet.

Cserteg István a Gyermekkor, a Karácsony Martonvásáron 1961, az Üzenet a fiataloknak, a Szeretebolt című verseket olvasta fel, valamint a címadó alkotást. Ezen versek köré kerestek ki az alkotó élettörténetei, hitvallása.

Linn Márton könyvbemutatóján barátok, ismerősök mellett Tokod jelenlegi és volt polgármestere is megjelent. A találkozón nélkülözhetetlen volt a baráti beszélgetés, a humor és a meghitt pillanatok. Az alkotó elmondta, hogy a következő kötetének versei és terve is elkészült, hamarosan jöhetnek az újabb szívbéli versek nyomtatva.

(fotó: Raáb Zoltán)

Költészet napja

A Magyar Költészet Napját Magyarországon, József Attila születésnapján, április 11-én tartjuk. Tokodon pénteken került megrendezésre az irodalmi délután a Magyar Költészet

Napjának tiszteletére. Szepesi Zsuzsanna kétszeres nívó díjas költőasszony, valamint Csujka Imre Jászai Mari-díjas színművész, érdemes és kiváló művész Úr készültek közös műsorral, melynek címe "Imi, mondj egy verset, ma Szepesi Zsuzsannával". A műsort a tatabányai székhelyű József Attila Megyei és Városi Könyvtár támogatta. Köszönjük a színvonalas műsort, illetve valamennyi érdeklődőnek a részvételt!

Bánhidi László - polgármester

Szemétszedési akciót szerveztünk

2022. május 6-án haladt el Tokod pincék területén, a Bajnai úton a Giro'd Italia nemzetközi kerékpárverseny mezőnye. Az évről-évre szokásos települési szemétszedést ehhez a programhoz időzítve, a Magyar Közút Nonprofit Zrt.-vel együttműködve szervezte meg Tokod Nagyközség Önkormányzata a helyi önkéntes civilekkel karöltve. Április 22-én reggel 9 órai gyülekezést követően a résztvevők elindultak, kisbuszokkal szállították a szervezők a Bajnai út különböző szakaszaihoz őket, majd 3 óra alatt több, mint 30 zsák szeméttől tisztították meg a település lakói környezetüket, így felkészítve a 1119 jelű út tokodi szakaszát a neves kerékpárversenyre. A jelentős számú résztvevőnek köszönhetően a Bajnai út mellett a települést a pincevölgygel összekötő 1118 jelű út melletti területeket is, valamint Üveggyár frekvenciáltabb közterületeit is megtisztították. A település vezetése elkötelezett a környezettudatossgára irányuló nevelésben, és kiemelten kezeljük a település bel- és külterületének tisztaságát és rendezettségét, ezért a jövőben is számos hasonló akcióval készülünk. A mai alkalommal 6 falu összefogásában összesen 28 km hosszan került megtisztításra a főút egészen Szomortól Tokodig.

Hálásan köszönjük minden önkéntesnek, hogy a rossz idő ellenére is részt vettek településünk megtisztításában!

Bánhidi László - polgármester

Játszótér és korlátfestés

Kedves Tokodiak!

Valamikor hagyományosan május 1-jére tettük rendbe az udvart és a kertet, meszeltük újra a virágládákat, vagy épp a ház előtti híd beton szegélyét. 2022-ben ugyanebből az apropóból hirdettük meg lakossági kezdeményezésre a Szabadság utcai játszótér újrafestését, illetve ezzel együtt az öreg iskola mellett, illetve a Béke utcában található betonkorlátok újrafestését. Április 30-án reggel mintegy 20 fővel vágtunk neki a feladatnak, amelynek a déli harangszóra a végére is értünk.

Köszönjük valamennyi lelkes önkéntes civil részvételét, és külön köszönjük a támogatást Csákvári Ferencnek, György Istvánnak és a Solvmix Bt.-nek!

Giro d'Italia kerékpárverseny

2022. május 6-án délután haladt el a 1119 jelű úton a Tokodi Pincevölgy bejáratánál a neves nemzetközi kerékpárverseny, a Giro d'Italia mezőnye. Településünk páratlanul dekoratív

szurkolói stábbal készült a versenyre, a Csillagfény Mazsorett csoport tagjai, a Kék Nefelejcs Nótakör tagjai, az Ízisz Gyöngyszemei hastánccsoport tagjai, a helyi népviseletbe öltözött asszonyok és férfiak, illetve a Tokod Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjai mellett több mint 150 civil szurkoló várta a Bajnai út mellett a mezőnyt. Településünk és szurkolótáborunk az élő közvetítésben is szerepelt az M4 Sporton illetve a nemzetközi tévécsatornákon is, így többmillió ember láthatta, ahogy a tokodiak szurkoltak a mezőnynek, és Valter Attilának, a mezőny egyik magyar versenyzőjének. Civil szervezeteinken kívül Tokod egy felülnézetből látható alakzattal is készült

az eseményre Bánhidai László polgármester ötlete és irányítása alapján. Köszönjük valamennyi segítő és civil szervezet, illetve résztvevő munkáját!

Hősök napi megemlékezés

Tokodon 1931 novemberében emelték az akkori Szent Márton téren az I. világháború tokodi áldozatainak tiszteletére a Hősök szobrát, melynek megalkotója Gách István Lipót. A szobor napjainkban az iskolaépület előtti teret ékesíti, ahol minden évben, május utolsó péntekjén hősök napja alkalmából megemlékezést tartanak a településen az Önkormányzat szervezésében. 2022. május 27-én az azóta emelt további két, a világháború áldozataira, illetve a háborús hadifoglyok tiszteletére emelt emlékműveknél tartották a települési megemlékezést, amelyen beszédet mondott Pálmái József pedagógus, aki a világháborúk, illetve a hadifogoly-táborok tokodi vonatkozásairól osztotta meg a résztvevőkkel gondolatait. Az emlékező közösség a Tokodi Kék Nefelejcs Nótakör közreműködésével három különböző emlékműnél tette tiszteletét. Az emlékoszorúk elhelyezése mellett a Nótakör részéről elhangzott a „Hol vannak a katonák”, a „32-es baka”, illetve a „Harcok mezején” című dalok. A nótakör műsorát összeállította és harmónikán kísérte Kolbert Sándor. Az emlékoszorúkat az önkormányzat nevében Bánhidai László polgármester és Kincáné Győri Márta képviselő helyezték el.

Tokodi Kockahegy Piknik 2022

Szisszent a sör, mélyen belehasított a dugóba a bornyító, szépen lecsúsztak a felesek, mire a kolbászok és a szalonnák megsültek a tokodi Kockahegyen. Alkonyat után pedig a piknikezők örömeire fellobbant a tűz, a mintegy hétméteres máglya lángja pedig beragyogta az éjszakát.

Otthon a kertben kéne ekkora máglyát állítani! A szomszédok lesnének, apám pedig biztosan ki tépné a hajam, ha leégne miatta a fél udvar... – élcelődött egy négyfős társaság lehangosabb tagja, aki éppen a csoport saját kis mini táborüzet táplálta.

A legkitartóbb piknikezők már kora délután helyet foglaltak a Hegyeskő alatt elterülő Kockahegyen: a helyiek mellett a környékről is érkeztek szép számmal érdeklődők, sőt Tokod felvidéki települése, Csata delegációja is együtt mulatozott a mintegy ezer fős tömeggel.

– Huszonkilenc évvel ezelőtt volt egy hasonló táborüzet ezen a

helyszínen. Az elmúlt években a Tokodi Önkéntes Tűzoltó Egyesülettel szerveztünk sőtögetős kirándulásokat, majd az egyik támogató tagnak eszébe jutott, hogy elevenítsük fel az

1993-as kockahegyi programot. Összeálltunk a Tokodi Helytörténeti Kultúrmisszió tagjaival és újra létrehoztuk a Tokodi Kockahegyi Pikniket – tudtuk meg Bánhidai Lászlótól, aki legutóbb még ÖTE elnökként, most pedig már polgármesterként értékelte a rendezvényt.

Már az első, 2018-as rendezvény is sikeres volt, majd a következő évi ismétlés is remek volt. A hároméves kényszerszünet után az Együtt Tokodért rendezvényszervező egyesület az önkormányzat anyagi támogatásával, illetve a Tokod Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjainak fizikai segítségével már több mint egy héttel a piknik előtt megkezdte az előkészületet. Lenyírták a fűvet, felállították a máglya gerincét adó fát, melyet kisebb törzsekkel borítottak körbe. A szervezők emellett mintegy negyven kisebb tűzrakóhelyet alakítottak ki a résztvevők számára.

Naplemente után a zene egyre nagyobb szerephez jutott, az esti órákban a korábban Majkával közös dalokat készítő Kolányi Zsuzsi akusztikus koncertet adott, majd a táborüzet meggyújtásában közreműködött Tokod két díszpolgára, Farkas Lajos vállalkozó, illetve Korpási Bálint olimpikon, világ- és Európa-bajnok birkózó.

A tömeg a tűzoltók mögül, tisztes távolságból figyelhette, amint a máglya egyre nagyobb lánggal égett: rögvést előkerültek a telefonok, a közösségi oldalakon pillanatok alatt több száz tokodi fotó jelent meg. Ahogy három évvel ezelőtt, úgy most is elénekelték a piknikezők a „felvidéki himnusznak” is beillő Nélküled című dalt és természetesen a Tokodi Himnuszt is lejátszották. Az eufória még órákon át kitartott, köszönhetően az RHS DJ Teamnek, mely hajnalig a '90-es és a 2000-es évek legjobb slágereivel szórakoztatta a közönséget.

Walczer Patrik – 24 óra

Tokodi Tollforgatók – Soós Rezsőné

Ezúton szeretnék köszönetet mondani minden pozitív visszajelzésért, amit a Sportpálya-sorozatban megjelent interjúkért kaptam. A sorozat nincs hivatalosan lezárva, ugyanakkor határozatlan ideig szünetel. Ezzel párhuzamosan pedig új rovat indul Tokodi Tollforgatók címmel, mely célja megszólaltatni a tokodi kötődésű írókat, akiknek helytörténeti vagy szépirodalmi műveket köszönhet községünk. Bízom benne, hogy a következő időszak munkái is ugyanúgy tetszeni fognak a tokodiaknak, mint a korábbiak.

Az első tollforgatónkat szinte nem is kell bemutatni. Soós Rezsőné két Tokoddal kapcsolatos könyvet is jegyzet, számos antológiában jelent meg írása és gyakran publikált a Tokodi Kopogtatóban is.

Éva néni nem készült irodalmárnak vagy helytörténésznek. Az, hogy így alakult, csupán egy spontán folyamat eredménye. Fiatalkorában a közigazgatásban sikerült elhelyezkednie és nyugdíjazásáig ott is tevékenykedett. Ezekben az időkben irodalmi munkássága kimerült abban, hogy a munkahelyi névnap-i köszöntésekkor vicces versikéket írt az aktuális ünnepeltnek, melyek mindig elnyerték a kollégák tetszését. Nyugdíjazása idején eldöntötte, hogy tenni szeretne még valamit Tokodért. Először a megyei lapban jelentek meg tokodi eseményeket megőrző cikkei. Majd helytörténeti kutatásokba kezdett. Kezdetben felkereste településünk idősebb polgárait és feljegyzéseket készített az általuk elmondottakról. Utána pedig levéltárakat kezdett el felkeresni, ahol nagyon élvezte a régi iratok tanulmányozását. Gyakran reggel nyolctól délután négyig volt ott, heti több alkalommal. Sose fáradt bele a kutatásba, melynek eredménye egyrészt helytörténeti írásai, másrészt a tájházban bemutatott helytörténeti kiállítás formájában jelent meg. De hogyan is született meg első könyve, amely Tokod címmel látott napvilágot? A könyv megjelenését egy pályázat előzte meg, melyre városok történetéről szóló műveket vártak a kiírók. Éva néni a pályázati felhívás elolvasása után felvette velük a kapcsolatot, megkérdezve, hogy községek történetéről szóló munkákat nem fogadnak-e, mivel gyakran azok története is meg lehetőséget érdekes. A kiíróknak megtetszett a gondolat, és Éva néni pályázására biztatták. Munkájával második helyezést ért el. Fontos megjegyezni, hogy a megjelent kötet csupán csak egy részét tartalmazza az eredeti pályamunkának, melyet Éva néni nehéz munka árán rövidített le. A könyv nagy sikert aratott a tokodiak körében. Ezzel párhuzamosan Éva néni belekóstolt a szépirodalomba is, írt számos verset és prózai művet. Első költeményét annak idején beküldte egy megyei pályázatra, ahol egyből díjat is nyert. Ez nagyon kellemes, pozitív visszajelzés volt számára, mivel művei gyakran spontán gondolatmenetek eredményei. A díjnyertes verset például egy, a kertjében álló fa ihlette. Több éven keresztül jelentek meg írásai a szegedi székhelyű Déli Tükör kulturális és képzőművészeti lapban. 2010-ben elnyerte a Déli Tükör-díjat. Helytörténeti tevékenysége kapcsán megjegyeznéd, hogy nem csak Tokod történetével foglalkozott, hanem elmerült a Hajdú-Bihar megyében található Bihardancsháza történetében is. Sőt! Még egy mesét is írt, mely a település egyik korábbi nevének adott egy fikatív eredettörténetet. Természetesen ekkor sem mulasztotta el a levéltári kutatást, egy alkalommal két hétre elutazott e célból Debrecenbe és környékére. Kötődése a településhez egészen gyermekkoráig nyúlik vissza, melynek jelentős részét ott töltötte. 2014-ben Bihardancsháza díszpolgári lett. Legemlékeztetesebb húzása ugyanakkor a tokodiak körében minden bizonnyal a Portré ecset nélkül-sorozat volt, melyben tokodi idősekkel beszélt életükről és községünk múltjáról. Korai munkáit 2011 és 2014 között készítette, majd 2020 és 2021 között ismét visszatért két évre az életutak bemutatásához. Az interjúk hosszú sora decemberben zárult le. Éva néni nagy örömmel emlékezik vissza a beszélgetésekre. Mint a sorozat címe is mutatja, célja konkrét portrék készítése volt az érintettekről szavakkal, ecset nélkül. Ennek csúcspontja 2016-ban volt, mikor a korai munkáiból Tokod nagyközségi önkormányzatának és a nagyközségi alapítványának gondozásában megjelent egy könyv, melynek arculatát maga a szerző tervezte meg.

Decemberben döntött úgy, hogy ismét felhagy az állandó publikálással. Ugyanakkor nem zárkózik el végleg a helytörténettől, és nem zárja ki, hogy még meg fog jelenni műve a jövőben, hiszen tekintélyes mértékű helytörténeti jegyzete van még Tokod múltjáról, mely eddig még nem lett bemutatva a nyilvánosságnak.

Oláh Szabolcs

Miért szeretem Tokodot?

A Tokodi Hegyeskő Általános Iskolában egy egész éven átívelő vetélkedő sorozatot indítottunk "Kincskereső" címmel. A gyerekek havonta kapnak különböző feladatokat, amelyek segítségével egyre több "kincset" lelhetnek meg szülőfalujukban. Természeti értékeket, épített örökséget, hagyományokat, szokásokat, régi mesterségeket, tokodi híres embereket stb. Ennek a vetélkedő sorozatnak egyik feladata volt, hogy fogalmazzák meg néhány mondatban, hogy miért szeretik Tokodot?

Bögös Istvánné – szervező

Azért szeretek Tokodon élni, mert itt lakunk egy hegyekkel határolt völgyben. A mi házuk közvetlenül a Hegyeskővel szemben helyezkedik el, de a bejárati ajtóban állva, onnan balra elnézve látom a kis Getét és a nagy Getét is.

Tokod falu egy csendes és nyugodt hely, legalább is a főutat leszámítva, ezért akár a mellék utakon vagy közvetlenül a természetben is lehet biciklizni. Biciklizéshez a kedvenc helyeim: a nagy játszótér, a tokodi tó, és a kis gete. Többek között itt a legjobbak a lejtők és crossozni is lehet. Tokod kirándulás szempontjából is egy szuper hely. Nyáron és télen is nagyon szép a kilátás a Hegyeskő tetejéről, innen be lehet látni egész Tokodot, sőt a mi házuk és még az esztergomi bazilika is látszik. A kis Gete és a nagy játszótér mögötti domb remek szánkózási helyek. Tavasszal és ősszel a tokodi tóhoz vezető út olyan, mint egy igazi tanösvény, minden tele van élettel. Ha ez mind nem lenne elég, akkor még egy nagy focipályánk is van, ahol ugrálni, focigémeskedni, szaladgálni és bármilyen hihetetlen, de még focizni is lehet. A fentiekén kívül mégis miért szeretek Tokodon élni, azt igazából nem is tudom. Tokodi vagyok, itt születtem, itt élek, ezért egyszerűen csak szeretem.

Tóth Kiliti Máttyás, 6. osztály

A II. világháború Tokodon

Nem olyan régen Dorogon jártam. A legnagyobb megdöbbenésemre megszólalt a légvédelmi sziréna. Eléggé megdöbbenem eszembe jutott a II. világháború. Akkor 8 éves voltam, de nagyon részletesen emlékszem. A Széchenyi utcában laktunk. (Béke u) Nagymamám nádfedeles, döngölt padlójú szobakonyhás kis házában. Ott, ahol most Papp Norbert asztalos mester lakik. Az udvar osztatlan telek volt. a baloldalon mi laktunk. a jobb oldalon Papp András bácsi asztalos mester és felesége két kicsi fiúkkal: Bandika és Gyurka. Rajtuk kívül még 3 család. Az elsőben Neszmanék, aztán Soós Rudi meg Irénke a szüleikkel. Utánuk Dancsék (Később Mányra költöztek) Minden családban 2-3 gyerek volt. Boldogan éltünk, aztán jött a háború. Az első vinnogyó sziréna hangjára futottunk. András bácsiék pincéjébe. Mivel sokan voltunk, nyitva hagyták a pince ajtaját. Az összes gyerek az ajtóban szorongott. Kíváncsian figyeltük az eseményeket. Aztán Csolnok felől, jöttek a repülők. Láttuk, hogy hosszú láncon labda félek lógtak. Ezek voltak a láncos bombák. Aztán egyszer csak elengedték őket. Almásfüzitőn az olajfinomítóra. Nem láttuk, de hallottuk a robbanást. Mi nem féltünk, nekünk ez jó „buli” volt mindaddig, míg meg nem tapasztaltuk a borzalmat, de addig eltelt egy kis idő. Amikor elért Tokodra is a háború., volt olyan időszak, amikor többször is gazdát cserélt a falu. Hol németek, hol oroszok váltották egymást. Általában 3-4 naponként. Olyankor beszállásolták őket családokhoz. Nálunk először egy sovány, fiatal német katona volt, soha nem mosolygott. Amikor reggelizett, mi körbe álltuk és néztük, hogy mit eszik. Négyzet alakú barna kenyeret, rá margarint, majd olajos halat, arra Hitler szalonát (préselt gyümölcs lekvár) Pár nap múlva jöttek az oroszok. Náluk egy hatalmas, jökedvű Iván lakott. Amikor nevetett szinte beleremegtek a falak. Ő hozott két tyúkot, hogy főzzük meg, mire megfőtt a pörkölt, mennie kellett. Aztán jött a német Johan. Nagyon jóképű, mindig mosolygó katona volt. Én szerelmes lettem beléje. Állandóan a nyomába voltam. (igen az óvodások is szoktak szerelmesek, lenni) Jelbeszéddel azt mondta, hogy ha vége lesz, a háborúban értem jön és feleségül vesz. Szegény. Valószínű ő is a temetőben dülő közelharcolt áldozata lett. Aztán a németek és oroszok is elmentek. Le-csendesedett a falu. Mi gyerekek elindultunk felfedező körútra. Akkor ért bennünket az első döbbenet. A liga utcájában jobb oldalon hosszú sorban feküdtek a halott, vagy még élő vérükben ázó katonák. Oroszok, németek együtt. Szörnyű volt hallgatni a jajgatásukat. Döbbenetes élmény volt. Láttam ott egy lovat fához kötve három lábbal. Csak állt a 3 lábán és nézett szomorúan. Míg élek, nem tudom elfelejteni. Aztán megint jöttek a repülők. Irány az óvóhely. Egy alkalommal nem siettem (akkor már tokmány Papp János bácsiéknál húztuk meg magunkat helyszűke miatt) a sziréna hangjára későn indultam. Láttam, hogy a templom felől, elég alacsonyan jönnek a repülők. Futottam a kerítés mellett. Megláthattak, mert lőttek rám. Mozgó célpont voltam. Hallottam, hogy pattognak a lövedékek a kerítés kőalapzatán. Szerencsémre gyorsan elrepültek, nem találtak el. Aztán amikor csendesebb időszak volt feljöttünk az óvóhelyről, tisztálkodás céljából. és a házban aludtunk, amikor belé csapott egy akna. Szerencsére még időben kifutottunk, mert a második már a házba csapott, kidőlt a ház eleje. Amikor azt hittük, hogy most már minden jóra fordul jött egy újabb tragédia. Bandika és társai aknát találtak, hozzányúltak, az akna felrobbant és Bandika meghalt. Utána már nem láttam mosolyogni soha András bácsit és Franci nénit. Nekem ez volt a háború.

Dr. Tóth Gusztávné
Sz: Estéli Magdolna

Ocsovai Ferenc: Otthonláz

A 2022 januári vers- és prózaíró pályázat 2. helyezett művét mutatjuk be az aktuális Kopogtatóban.

Búcsúznék, bár vörös szemeim kérdőn várják, hogy gazdájuk tud-e még sími.
Mert az ünnep után maradnék is kicsit,
de a sorsot valamiért muszáj újra és újra kivívni;
erre gondolok, amíg szobám néma bástyájából
vércseként szárnyalok még utoljára a vidéken,
noha imaház, tájház, művház, templom:
ilyen későn már egyikük sincsen ébren,
csak a zöldpalástú Gete őrködik vállas
és szelíd erdei óriásként itt, a hosszan,
folyóként kanyargó, csöndes völgy fölött,
amíg túloldalt fivére, a rejtelmes Hegyeskő
figyel, akinek sziklateste sudár akácokba
és suttgó, vadregényes fenyesekbe öltözött.

Aztán jön sorra a többi: ez a Kockahegy,
Nagygyödör, Miklósberek, Pincevölgy,
Egyházvölgy, Gurgyal, meg ilyenek,
majd az elhagyatott Brikeittgyár, Üveggyár
és az Erzsébet-akna sín-szellemei süvítenek,
akár a mezei szél, ha zúg a téli Várberek,
ahol a néhai rómaiak búske falai
még most is makacs nosztalgiával
eltelve mormogják: *vivat, Gardellaca*,
aminek hírért és álmát ma is hűen, bölcsen
vigyázza Szent Borbálával együtt Márton
és Tokod vitéz: e két erős és elszánt baka.

Hiszen ez az a hely, ahol a szilvásgombócot
mákkal esszük, és meg a hősi Zrínyi
llonának is van valahol egy öreg fája,
de ki tudja, talán se szeri, se száma,
annyi ennek a kis falunak az örökre
a mélybe temetett bányászlegendája,
amíg talán a sashegyi csata győztesei is
egykor megízlelhették a Gerecse ölének
harmatos, magyarul beszélő, éneklő óborát,
mialatt éjszaka a réteket szántó
Únyi-patak puha tükrében látták
visszaverődni őseink csillaglonát.

Meg emlékszem, ott volt az Öregiskolánál
az erődítmény, amit úgy hívtunk: Bagolyvár,
meg a szánkópálya körül a sok csonka *gunyi*,
és annyi rögtönzött, egyszerű, táncoló móka,
meg ott van most is a Kanfin, ahol összegyűlik
a nép jót mulatni valahogy úgy a múlt század óta,
és még az ismerős címer is, amely, mintha csipőre
tenné kezét minden alkalommal, bárhonnan jövők;
kedélyesen fogad, és ha átlépek a határt,
a régi, rossz bánat már egyre halványul,
és még a faág s a levél is szebben zörög.

Búcsú: nekünk ez ugyanúgy jelentette
egykor a körhintát, cukrot, dodzsemet,
sült libát és a színes vásári komédiát,
vagy a megtisztulást, a bűnbocsánatot,
az újrakezdést: a kettévágott drapériát,
így most elmélázom ezen a sok régi mesén,
kincsen, ami a tavalyi nyár harmonikájával
együtt utolsó estémén mind a fejembe fódul,
hisz' talán csak megszokás, talán kényelem,
de vándorutam előtt a jéghideg párkányról
a földre egy értetlen, selymes könnycsepp
ismét félenken, forrón és kövéren csordul...

2022. január 8.

Bombicz Judit - Moncsi és Tóni

Moncsi egy cserfes, olvasni szerető kislány volt. Szüleivel egy sűrű erdő mellett élt. Imádta a természetet, az állatokat. Volt is neki egy kicsi, fekete kutyusa. Apró termete miatt a Picúr nevet kapta. A kutyus sokat ugrándozott, szaladgált, de nagyon szeretett aludni is. Néha megkergette az erdő szélein ücsörgő nyuszikat, de soha nem távolodott el nagyon a háztól. Kivéve ezen a napon.

Moncsi amint reggel felébredt, máris Picúrt kereste. A lakásban nem találta sehol, ezért kiszaladt a kertbe és hangosan szólongatta.

- Picúr! Kiskutyám! Merre vagy?

Ezután csak fülelt, hátha meghallja a kutyus hangját vagy éppen apró lábainak dobogását, ahogy fut felé, de semmi hasonló nem történt. Moncsi kezdett kétségbeesni, hiszen Picúr még soha nem kószált el, soha nem kellett őt keresgélni, minden hívószóra megjelent kis gazdája előtt.

- Anya, nem látta Picúrt? – kérdezte anyukájától, de sajnos tőle is nemleges választ kapott. Erre úgy döntött, bemelegszik az erdőbe és ott is körülnéz, hátha valami baj történt a kiskutyával.

Felvette cipőjét, hiszen házi papucsban mégsem indulhatott útnak, majd kilépett a kertkapun és elindult az erdőbe vezető gyalogúton. Útközben nagyon figyelt mindenre. Megfigyelte a növényeket, bokrokat, gombákat, virágokat, nehogy a visszaúton esetleg majd elkeveredjen másfelé. Folyamatosan szólongatta kis barátját, de választ még mindig nem kapott sehonnan. Nem vette észre, hogy a sűrűből valaki figyelni és követni az úton.

- Jaj, Picúrkám, hová tűnhettél? – kérdezgette folyamatosan. Nagyon félt, hogy talán meg sem fogja többé találni a kis szőrgombócot.

Ment még néhány métert, amikor hirtelen ágreccsenésre lett figyelmes. Felkapta a fejét, fülelt, vajon honnan jöhetett a hang, de nem jött rá. Arra gondolt, inkább tovább indul, hátha pont a következő útkanyarulat után látja meg a kutyust. Ebben a pillanatban újabb ágreccsenést hallott.

- Hűha, ennek már fele sem tréfa. Valaki ólálkodik körülöttem.

Hirtelen nem tudta, hogy futni kezdjen vagy ne mutassa, mindenre fél. Inkább a másodikat választotta és tovább indult. Illetve tovább indult volna, ha nem állt volna előtte az úton valaki, aki őt bámulta. Ez a valaki nem volt más, mint egy aprócska manógyerek. Moncsi még soha életében nem találkozott erdei manóval. Igaz, más fajttal sem. Mindenesetre nagyon meglepődött, de a félelme valamiért hirtelen tova is szállt.

- Szia! Moncsi vagyok – mutatkozott be jólnevelten. – Te ki vagy?

A kis teremtmény végre kicsit közelebb lépett a kislányhoz, majd hirtelen elmosolyodott. Ettől úgy tűnt, mintha a szeplők az arccsokáján ide-oda ugráltak volna.

- Szia! A nevem Tóni. Erdei manó vagyok. Azóta követtek, amióta beléptél az erdőbe.

- Miért követsz engem? Ugye nem akarsz bántani?

- Dehogyan akarok bántani! – nevetett Tóni. – Az erdei manók nem bántanak senkit. Csak kérdezni szerettem volna valamit.

- Értem. Akkor kérdezz!

- Hallottam, hogy egy nevet kiabálsz folyamatosan. Azt kiabálsz, Picúr. Ki az a Picúr?

- Ó, Picúr az én fekete, szőrmók kiskutyám. Amikor reggel felébredtem, nem találtam őt sehol. Még soha nem szökött el és most nagyon aggódom érte.

Tóni elgondolkodott kicsit, majd megszólalt.

- Teljesen fekete? Van valami ismertetőjele?

- Igen, van a hátán egy fehér folt. Láttad a kiskutyámat? Hol láttad, Tóni? Segítesz megkeresni?

- Hűha, ennyi kérdés egyszerre. Szóval igen, láttam a kiskutyádat. Megkeresni nem kell, mert tudom, hogy hol van. Nálunk van, a manókunyhóban. Amikor kergetett egy nyuszt, beszaladt az erdőbe. Nem figyelt eléggé és felsértette az egyik lábát. Nem tudott ráállni, annyira fáj neki. Amikor megtaláltam, egyedül sírdogált egy bokor alján. Szóltam apának, akivel hazavittük. Anya kiiszította a sebeit és bekötözte. Most is ott pihen nálunk. Gyere, megmutatom!

Ezzel választ sem várva elindult az erdő sűrűje felé, Moncsi pedig azonnal követte. Alig várta, hogy újra láthassa Picúrt, a kis csavargót.

Amikor a manókunyhóhoz ért, a kislánynak tátva maradt a szája a csodálkozástól. A kunyhó valójában csak a neve volt a manóknak, amit egy fa korhadt belsejében alakítottak ki. Ez egy emeletes, többszintes odúlakás volt, felszerelve mindennel, amire csak szükségük lehetett az itt lakóknak. Igaz, Moncsi nem tudott belépni, hiszen túl nagy volt hozzá, de az ablakokon bekukucskálva láthatta az egész helyet, amit a manó család nagyon lakjássá tett.

A manó szülők leültették a kislányt egy farönkre és kihozták az odúból a kiskutyát, aki az örömtől csak úgy ficáncolt a kezükben, amíg meg nem ütötte fájós lábát.

- Picúrkám, drága kiskutyám! Szabad ilyet csinálni? Elszöksz otthonról? – próbálta a kislány megdorgálni a kis szőrpamacst, de annyira boldog volt, hogy újra láthatta őt, hogy nem ment neki a dolog. Nem tudott rá haragudni. Picúr érezte, hogy semmi baj és boldogan arcon nyalta kis gazdáját. Moncsi köszönetet mondott a manócsaládnak, amiért gondjaikba vették a kiskutyát, majd elköszönt tőlük és elindultak Tóni vezetésével az erdő szélé felé.

- Moncsi, szeretnék kérdezni valamit!

- Kérdezz, csak Tóni! Hallgatlak.

- Mások is eljössz majd hozzánk? A manók között senkinek sincsen ember barátja. Én lehetnék az első. Ráadásul nagyon kedves kislány vagy. Szerintem jó barátok lehetnénk. Mit gondolsz?

- Ezen törtem én is a fejemet, csak nem tudtam, hogyan kérdezzem meg. Nem tudtam, hogy a manóknak szabad-e emberekkel barátkozni. Nagyon örülnék, ha barátok lehetnénk. Megmutathatnád majd nekem az erdőt, hiszen nagyon jól ismered.

- Megbeszéljük! Örülök, hogy ezentúl sokszor találkozhatunk majd. Picúr mindig érezni fogja, ha az erdő szélén várok rád és majd jelzi neked. Most már azonban mennem kell, itt vagyunk a kerítésetek előtt. Hamarosan ismét eljövök. Mire meggyógyul a kutyusod lába, addigra én is itt leszek. Rendben?

- Várni foglak, Tóni! Köszönök még egyszer mindent. Add át a szüleidnek is! Jó utat hazafelé!

Moncsi, karján Picúrral még sokáig integetett Tóni, az erdei manó után. Még akkor is, amikor már nem is látta a magasra nőtt fű között. Ezután megfordult, bement a házába, ahol aztán dédelgették a kiskutyát, amíg csak újra futkározni nem tudott.

Moncsi boldog volt, hogy a kiskutyá előkerült, de azért is, mert rátalált egy új barátára. Egy olyan barátára, akivel nem büszkélkedhet mindenki és Tónival való barátságát elkísérte őt egész életén keresztül.

Anyakönyvi hírek

SOK SZERETTEL KÖSZÖNTJÜK KÖZSÉGÜNK ÚJSZÜLÖTTEIT:

Varga Sebestyén
László Benedek
Schreck Izabella
Hüse Benedek
Kristóf András

Gratulálunk a szülőknek!

FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK ELHUNYT LAKOSAINKTÓL!

Romsics Lukácsné (Pap Mária Magdolna)	83 éves
Poszpisek Árpádné (Bíró Ilona)	90 éves
Juhász Lajos Attiláné (Svigruha Lídia)	79 éves
Rózsa Sándor	62 éves
Rigó László	49 éves
Kramli Józsefné (Rankl Anna Mária)	86 éves

Tokodi Nyitott Pincék

2022.
06.25.

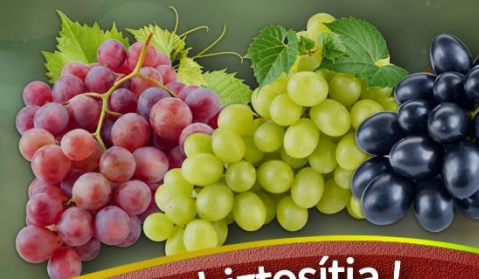

12 pincenyitó gazda

13:00-tól borkóstoló

21:00 Zoller Zsolt duó est

24:00 RHS Retro Disco

A minőségi borok mellé a zenés hangulatot az Agyag Banda biztosítja!

2531 Tokod, Nagyvölgy
#csakatokod

**7 db kóstolójegy + 1 db borospohár +
kóstoláshoz szükséges karszalag: 5000 Ft**

A rendezvényre jutást **két kisvonat** is segíti!
facebook.com/tokodinyitottpincek

Együtt Tokodért Egyesület

Simpatiz

A rendezvény területére történő belépéssel (ráutaló magatartás) jelen tájékoztatást tudomásul véve hozzájárul, hogy kép- illetve videofelvétel készülhet Önről, amelyet nyilvánosságra hozhat a felsorolt médiafelületeken a rendezvény szervezője. A szervezők a programváltozás jogát fenntartják.

